

УДК 340.1

О.М. Гришко*,
кандидат юридичних наук,
доцент кафедри теорії та історії права,
ДВНЗ «Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана»

МЕХАНІЗМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВ ЛЮДИНИ В УКРАЇНІ

У статті здійснено аналіз механізму забезпечення прав людини в Україні (на національному рівні).

Ключові слова: права людини, громадянин, механізм забезпечення прав людини, національний механізм забезпечення прав людини, механізм забезпечення прав людини органами державної влади.

В статье проведен анализ механизма обеспечения прав человека в Украине (на национальном уровне).

Ключевые слова: права человека, гражданин, механизм обеспечения прав человека, национальный механизм обеспечения прав человека, механизм обеспечения прав человека органами государственной власти.

The article analyzes the mechanism of human rights in Ukraine (at national level).

Keywords: human rights, citizen, mechanism of human rights, national human rights mechanism, the mechanism of human rights by state authorities.

Постановка проблеми. У статті 3 Конституції України визначено, що людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканість і безпека визначаються в Україні найвищою соціальною цінністю [11]. Проте закріплення на законодавчому рівні основних прав і свобод людини є недостатнім. Вони реалізуються лише тоді, коли держава за допомогою правового механізму забезпечення прав людини створює належні умови для реалізації кожним своїх прав, свобод і законних інтересів.

* Grishko O.N., Candidate of Juridical Sciences (Ph.D.), Associate Professor (Docent) of the the Theory and History of Law Department in Kyiv National Economic University named after Vadym Hetman

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідження щодо забезпечення прав людини здійснювали науковці: В. Авер'янов, В. Бігун, М. Братасюк, І. Ієрусалімова, В. Ковальчук, М. Костицький, В. Погорілко, П. Рабінович, М. Савченко, В. Селиванов, О. Скрипнюк та інші. З урахуванням значної кількості досліджень в Україні (щодо інституту прав людини), необхідно зазначити, що предметом їх вивчення стали окремі аспекти прав людини, що зумовило звернення авторки до їх вивчення та аналізу.

Постановка завдання. Метою цієї статті є дослідження механізму забезпечення прав людини в Україні (на національному рівні).

Основні результати дослідження. Забезпечення прав людини здійснюється через різні механізми як на національному, так і міжнародному рівнях. Національний механізм забезпечення прав людини має свої особливості у кожній державі, у той час як міжнародний є однаковим для всіх, незалежно від політичних, релігійних та інших переконань, статі тощо. П. Рабінович визначає, що забезпечення прав і свобод людини здійснюється шляхом сприяння реалізації, охорони та захисту прав і свобод людини [17, с. 16–23].

На думку М. Савенко, основу механізму забезпечення прав і свобод людини і громадянина становлять й умови, і вимоги діяльності органів влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб, громадян, які в сукупності забезпечують дотримання, реалізацію і захист прав і свобод громадян. Ефективність такого механізму залежить і від наявності незалежних органів державної влади, які здійснюють захист прав і свобод і контроль за дотриманням і виконанням норм, що встановлюють права і свободи [20, с. 74]. В. Радзівєвська вважає, що саме через систему органів, створених державою, а також інших інституцій здійснюється механізм забезпечення прав людини [18, с. 151–152]. Тому механізм забезпечення прав людини в Україні аналізуватимемо через такі елементи: нормативний та інституційний.

Відомо, що єдиним органом законодавчої влади в Україні є парламент – Верховна Рада України, яка відповідно до статті 91 Конституції України приймає закони, постанови та інші акти. У наступній статті визначено, що виключно законами України визначаються права і свободи людини і громадянина, гарантії цих прав і свобод тощо [11]. Наприклад, Законом України «Про громадянство України» визначено правовий зміст громадянства України, підстави і порядок його набуття та припинення тощо

[3]. Законом України «Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб» встановлено гарантії дотримання прав, свобод і законних інтересів внутрішньо переміщених осіб [4]. До відання Комітету Верховної Ради України з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин належать питання: додержання прав і свобод людини і громадянина; діяльність Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини; громадянства, статусу іноземців та осіб без громадянства тощо [12]. У статті 33 Закону України «Про комітети Верховної Ради України» визначено, що у випадку встановлення комітетом порушення прав, свобод та інтересів людини та громадянина, інтересів держави, територіальної громади, що охороняються законом, комітет направляє такі матеріали для відповідного реагування державним органам чи органам місцевого самоврядування [5].

Парламентський контроль за додержанням конституційних прав і свобод людини і громадянина та захист прав кожного на території України і в межах її юрисдикції здійснює Уповноважений Верховної Ради України з прав людини (у статті 55 Конституції України передбачено, що кожен має право звернутися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини) [11]. Метою парламентського контролю є і захист прав і свобод людини і громадянина [10]. У 2016 році зареєстровано 63 861 звернень до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини. За результатами співпраці з громадськістю в межах відкритих спеціальних проваджень В. Лутковська запропонувала створити механізм спільних із громадськістю проваджень [25].

У статті 102 Конституції України визначено, що Президент України є гарантом додержання прав і свобод людини і громадянина [11]. Зокрема, з метою вдосконалення діяльності щодо утвердження та забезпечення прав і свобод людини і громадянина в Україні, Указом Президента затверджена Національна стратегія у сфері прав людини, що зумовлена необхідністю вдосконалення діяльності держави щодо утвердження та забезпечення прав і свобод людини, створення дієвого механізму захисту в Україні прав і свобод людини [22]. З метою забезпечення належних умов для реалізації громадянських, економічних, соціальних і культурних прав дітей в Україні, на виконання Україною міжнародних зобов'язань у сфері прав дитини затверджено Положення про Уповноваженого Президента з прав дитини, який у своїй діяль-

ності здійснює: постійний моніторинг додержання в Україні конституційних прав дитини; заходи спрямовані на захист і відновлення порушених прав і законних інтересів дитини [21] тощо. Здійснення Президентом України конституційних повноважень щодо забезпечення додержання прав і законних інтересів людей з інвалідністю забезпечується Уповноваженим Президента України з прав людей з інвалідністю [24]. Президент України призначає й Уповноваженого у справах кримськотатарського народу [23].

У статті 116 Конституції України передбачено, що Кабінет Міністрів України вживає заходів щодо забезпечення прав і свобод людини і громадянина [11]. Зокрема, Кабінет Міністрів України своїм розпорядженням призначає Урядового уповноваженого у справах Європейського суду з прав людини, який забезпечує представництво України в Європейському суді з прав людини [14]. Також для подальшого співробітництва з питань розвитку і заохочення поваги до прав людини було підписано Протокол між Урядом України та Управлінням Верховного комісара Організації Об'єднаних Націй (далі – ООН) з прав людини про внесення змін до Угоди між Урядом України та Управлінням Верховного комісара ООН з прав людини про розміщення короткотермінової моніторингової місії ООН з прав людини в Україні від 16 липня 2015 року [16]. Постановою Кабінету Міністрів України утворено Координаційну раду з питань якості і безпеки життя людини, основними завданнями якої є: проведення аналізу стану справ у сфері забезпечення належної якості і безпеки життя людини та реалізації конституційних прав громадян; здійснення заходів, спрямованих на створення безпечних умов у сфері забезпечення життєдіяльності людини тощо [15].

Міністерство внутрішніх справ України є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері забезпечення охорони прав і свобод людини, інтересів суспільства і держави, підтримання публічної безпеки і порядку, а також надання поліцейських послуг [13]. У статті 1 Закону України «Про Національну поліцію» визначено, що поліція – це центральний орган виконавчої влади, який служить суспільству шляхом забезпечення охорони прав і свобод людини, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку [8].

Виконавчу владу в областях і районах, містах Києві та Севастополі здійснюють місцеві державні адміністрації, які діють на

засадах: відповідальності перед людиною і державою за свою діяльність, верховенства права, пріоритетності прав людини тощо [7]. Відповідний механізм передбачений і в діяльності органів місцевого самоврядування.

Конституційний Суд України є органом конституційної юрисдикції в Україні, який забезпечує верховенство Конституції України, вирішує питання про відповідність Конституції України законів України та у передбачених Конституцією України випадках інших актів, здійснює офіційне тлумачення Конституції України [6]. Наприклад, Рішення Конституційного Суду України у справі за конституційним поданням Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень ч. 5 ст. 21 Закону України «Про свободу совісті та релігійні організації» від 8 вересня 2016 року № 6-рп/2016 [19].

Відповідно до статті 8 Конституції України гарантується звернення до суду для захисту конституційних прав і свобод людини і громадянина, а статтею 55 передбачено, що права і свободи людини і громадянина захищаються судом [11]. У статті 7 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» зазначено, що кожному гарантується захист його прав, свобод та інтересів у розумні строки незалежним, безстороннім і справедливим судом, утвореним законом [9]. За даними Державної судової адміністрації України упродовж 2015 року до місцевих судів України надійшло на розгляд 3 118 151 справ усіх категорій; апеляційних – 448 684; вищих спеціалізованих – 151 223; Верховного Суду України – 11 814. У 2016 році до місцевих судів України надійшло на розгляд 2 979 835 справ усіх категорій; апеляційних – 425 661; вищих спеціалізованих – 130 053; Верховного Суду України – 9 639. У I півріччі 2017 року до місцевих судів України надійшло на розгляд 1 511 291 справ усіх категорій; апеляційних – 230 792; вищих спеціалізованих – 61 726; Верховного Суду України – 3 824 [1].

Відповідно до Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», адвокатура України є недержавним самоврядним інститутом, що забезпечує здійснення захисту, представництва та надання інших видів правової допомоги (адвокатської діяльності з надання правової інформації, консультацій і роз'яснень з правових питань, правового супроводу діяльності клієнта, складення заяв, скарг, процесуальних та інших документів правового харак-

теру, спрямованих на забезпечення реалізації прав, свобод і законних інтересів клієнта, недопущення їх порушень, а також на сприяння їх відновленню в разі порушення) на професійній основі [2].

Висновки і перспективи подальших досліджень. Таким чином, результати дослідження свідчать, що механізм забезпечення прав людини в Україні визначається сукупністю її елементів (нормативного та інституційного). А у випадку вичерпання національного механізму забезпечення прав людини, кожен має право на застосування міжнародного механізму забезпечення прав людини (як на регіональному, так і універсальному рівнях), що може бути предметом подальших наукових досліджень.

Список використаних джерел

1. Аналіз стану здійснення судочинства судами України. Офіційний веб-портал Верховного Суду України. URL: <http://www.scourt.gov.ua>. (дата звернення: 20.09.2017).
2. Закон України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» від 5 липня 2012 року № 5076-VI (із змінами). Офіційний веб-портал Верховної Ради України. URL: <http://www.rada.gov.ua>. (дата звернення: 20.09.2017).
3. Закон України «Про громадянство України» від 18 січня 2001 року № 2235-III (із змінами). Офіційний веб-портал Верховної Ради України. URL: <http://www.rada.gov.ua>. (дата звернення: 20.09.2017).
4. Закон України «Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб» від 20 жовтня 2014 року № 1706-VII (із змінами). Офіційний веб-портал Верховної Ради України. URL: <http://www.rada.gov.ua>. (дата звернення: 20.09.2017).
5. Закон України «Про комітети Верховної Ради України» від 4 квітня 1995 року №116/95-ВР (із змінами). Офіційний веб-портал Верховної Ради України. URL: <http://www.rada.gov.ua>. (дата звернення: 20.09.2017).
6. Закон України «Про Конституційний Суд України» від 13 липня 2017 року № 2136-VII. Офіційний веб-портал Верховної Ради України. URL: <http://www.rada.gov.ua>. (дата звернення: 20.09.2017).
7. Закон України «Про місцеві державні адміністрації» від 9 квітня 1999 року №586-XIV (із змінами). Офіційний веб-портал Верховної Ради України. URL: <http://www.rada.gov.ua>. (дата звернення: 20.09.2017).

8. Закон України «Про Національну поліцію» від 2 липня 2015 року № 580-VIII (із змінами). Офіційний веб-портал Верховної Ради України. URL: <http://www.rada.gov.ua>. (дата звернення: 20.09.2017).

9. Закон України «Про судоустрій і статус суддів» від 2 червня 2016 року №1402-VIII. Офіційний веб-портал Верховної Ради України. URL: <http://www.rada.gov.ua>. (дата звернення: 20.09.2017).

10. Закон України «Про Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини» від 23 грудня 1997 року №776/97-ВР (із змінами). Офіційний веб-портал Верховної Ради України. URL: <http://www.rada.gov.ua>. (дата звернення: 20.09.2017).

11. Конституція України від 28 червня 1996 р. (із змінами). Офіційний веб-портал Верховної Ради України. URL: <http://www.rada.gov.ua>. (дата звернення: 20.09.2017).

12. Постанова Верховної Ради України «Про перелік, кількісний склад і предмети відання комітетів Верховної Ради України восьмого скликання» від 4 грудня 2014 року № 22-VIII (із змінами). Офіційний веб-портал Верховної Ради України. URL: <http://www.rada.gov.ua>. (дата звернення: 20.09.2017).

13. Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Положення про Міністерство внутрішніх справ України» від 28 жовтня 2015 року №878 (із змінами). Офіційний веб-портал Верховної Ради України. URL: <http://www.rada.gov.ua>. (дата звернення: 20.09.2017).

14. Постанова Кабінету Міністрів України «Про заходи щодо реалізації Закону України «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини»» від 31 травня 2006 року № 784 (із змінами). Офіційний веб-портал Верховної Ради України. URL: <http://www.rada.gov.ua>. (дата звернення: 20.09.2017).

15. Постанова Кабінету Міністрів України «Про утворення Координаційної ради з питань якості і безпеки життя людини» від 26 грудня 2011 року № 1393 (із змінами). Офіційний веб-портал Верховної Ради України. URL: <http://www.rada.gov.ua>. (дата звернення: 20.09.2017).

16. Протокол між Урядом України та Управлінням Верховного комісара ООН з прав людини про внесення змін до Угоди між Урядом України та Управлінням Верховного комісара ООН з прав людини про розміщення короткотермінової моніторингової місії ООН з прав людини в Україні 16 липня 2015 року. Офіційний веб-портал Верховної Ради України. URL: <http://www.rada.gov.ua>. (дата звернення: 20.09.2017).

17. Рабінович П. Проблеми юридичного забезпечення прав людини (загальнотеоретичний аспект) / П. Рабінович // Український часопис прав людини. – 1995. – № 2. – С. 16–23.

18. Радзівська В. Щодо правового визначення поняття «механізм забезпечення прав і свобод людини та громадянина» / В. Радзівська // Бюлетень Міністерства юстиції України. – 2010. – №3. – С. 149–152.

19. Рішення Конституційного Суду України у справі за конституційним поданням Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень ч. 5 ст. 21 Закону України «Про свободу совісті та релігійні організації» (справа про завчасне сповіщення про проведення публічних богослужінь, релігійних обрядів, церемоній та процесій) від 8 вересня 2016 року № 6-рп/2016. Офіційний веб-портал Верховної Ради України. URL: <http://www.rada.gov.ua>. (дата звернення: 20.09.2017).

20. Савенко М. Конституційний Суд і омбудсмен у державному механізмі захисту прав та свобод людини і громадянина / М. Савенко // Вісник Конституційного Суду України. – 2000. – № 1. – С. 68–83.

21. Указ Президента України «Про внесення змін до Положення про Уповноваженого Президента з прав дитини» від 1 вересня 2015 № 528/2015. Офіційний веб-портал Верховної Ради України. URL: <http://www.rada.gov.ua>. (дата звернення: 20.09.2017).

22. Указ Президента України «Про затвердження Національної стратегії у сфері прав людини» від 25 серпня 2015 року №501/2015. Офіційний веб-портал Верховної Ради України. URL: <http://www.rada.gov.ua>. (дата звернення: 20.09.2017).

23. Указ Президента України «Про Положення про Уповноваженого Президента України у справах кримськотатарського народу» від 3 листопада 2014 року №841/2014. Офіційний веб-портал Верховної Ради України. URL: <http://www.rada.gov.ua>. (дата звернення: 20.09.2017).

24. Указ Президента України «Про Уповноваженого Президента України з прав людей з інвалідністю» від 1 грудня 2014 року № 902/2014. Офіційний веб-портал Верховної Ради України. URL: <http://www.rada.gov.ua>. (дата звернення: 20.09.2017).

25. Щорічна доповідь Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини про стан додержання та захисту прав і свобод людини і громадянина в Україні за 2016 рік. Офіційний веб-портал Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини. URL: <http://www.ombudsman.gov.ua/ua/page/secretariat/docs/presentations/&page=3>.

References

1. Analysis of the state of execution of judicial proceedings by the courts of Ukraine. Official Web portal of the Supreme Court of Ukraine. URL: <http://www.scourt.gov.ua>. (application date: 20.09.2017).

2. Law of Ukraine «On Advocacy and Advocacy» dated July 5, 2012 No. 5076-VI (as amended). The official web portal of the Verkhovna Rada of Ukraine. URL: <http://www.rada.gov.ua>. (application date: 20.09.2017).

3. Law of Ukraine «On Citizenship of Ukraine» of January 18, 2001 No. 2235-III (as amended). The official web portal of the Verkhovna Rada of Ukraine. URL: <http://www.rada.gov.ua>. (application date: 20.09.2017).

4. Law of Ukraine «On ensuring the rights and freedoms of internally displaced persons» dated October 20, 2014, No. 1706-VII (as amended). The official web portal of the Verkhovna Rada of Ukraine. URL: <http://www.rada.gov.ua>. (application date: 20.09.2017).

5. Law of Ukraine «On Committees of the Verkhovna Rada of Ukraine» of April 4, 1995, No. 116/95-VR (as amended). The official web portal of the Verkhovna Rada of Ukraine. URL: <http://www.rada.gov.ua>. (application date: 20.09.2017).

6. Law of Ukraine «On the Constitutional Court of Ukraine» of July 13, 2017, No. 2136-VII. The official web portal of the Verkhovna Rada of Ukraine. URL: <http://www.rada.gov.ua>. (application date: 20.09.2017).

7. The Law of Ukraine «On Local State Administrations» of April 9, 1999, No. 586-XIV (as amended). The official web portal of the Verkhovna Rada of Ukraine. URL: <http://www.rada.gov.ua>. (application date: 20.09.2017).

8. Law of Ukraine «On National Police» dated July 2, 2015 No. 580-VIII (as amended). The official web portal of the Verkhovna Rada of Ukraine. URL: <http://www.rada.gov.ua>. (application date: 20.09.2017).

9. The Law of Ukraine «On the Judiciary and Status of Judges» of June 2, 2016, No. 1402-VIII. The official web portal of the Verkhovna Rada of Ukraine. URL: <http://www.rada.gov.ua>. (application date: 20.09.2017).

10. Law of Ukraine «On the Commissioner of the Verkhovna Rada of Ukraine on Human Rights» of December 23, 1997, No. 776/97-VR (as amended). The official web portal of the Verkhovna Rada of Ukraine. URL: <http://www.rada.gov.ua>. (application date: 20.09.2017).

11. The Constitution of Ukraine of June 28, 1996 (as amended). The official web portal of the Verkhovna Rada of Ukraine. URL: <http://www.rada.gov.ua>. (application date: 20.09.2017).

12. Resolution of the Verkhovna Rada of Ukraine «On the List, Quantitative Composition and Issues of Committees of the Verkhovna Rada of Ukraine of the Eighth Convocation» dated December 4, 2014, No. 22-VIII (as amended). The official web portal of the Verkhovna Rada of Ukraine. URL: <http://www.rada.gov.ua>. (application date: 20.09.2017).

13. Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine «On Approval of the Regulation on the Ministry of Internal Affairs of Ukraine» dated October

28, 2015, No. 878 (as amended). The official web portal of the Verkhovna Rada of Ukraine. URL: <http://www.rada.gov.ua>. (application date: 20.09.2017).

14. Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine «On Measures to Implement the Law of Ukraine» On Implementation of the Decisions and Application of the Practice of the European Court of Human Rights «» dated May 31, 2006 No. 784 (as amended). The official web portal of the Verkhovna Rada of Ukraine. URL: <http://www.rada.gov.ua>. (application date: 20.09.2017).

15. Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine «On the Establishment of a Coordinating Council on Quality and Safety of Human Life» dated December 26, 2011 No. 1393 (as amended). The official web portal of the Verkhovna Rada of Ukraine. URL: <http://www.rada.gov.ua>. (application date: 20.09.2017).

16. Protocol between the Government of Ukraine and the Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights on amendments to the Agreement between the Government of Ukraine and the Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights on the location of the UN Short-term Observation Mission to the United Nations on Human Rights in Ukraine on July 16, 2015. The official web portal of the Verkhovna Rada of Ukraine. URL: <http://www.rada.gov.ua>. (application date: 20.09.2017).

17. Rabinovych, P. (1995). Problems of Legal Enforcement of Human Rights (General Theoretical Aspect). Ukrainian Human Rights Journal, 2, 16-23. (in Ukr.).

18. Radzievskaya, V. (2010). On the legal definition of the concept of «mechanism for the protection of human and civil rights and freedoms». Bulletin of the Ministry of Justice of Ukraine, 3, 149-152 (in Ukr.).

19. The decision of the Constitutional Court of Ukraine in the case of the constitutional petition of the Ukrainian Parliament Commissioner for Human Rights on the compliance of the Constitution of Ukraine (constitutionality) with the provisions of Part 5 of Art. 21 of the Law of Ukraine «On Freedom of Conscience and Religious Organizations» (case on an early notification of public worship, religious ceremonies, ceremonies and processions) dated September 8, 2016 No. 6-rp / 2016. The official web portal of the Verkhovna Rada of Ukraine. URL: <http://www.rada.gov.ua>. (application date: 20.09.2017).

20. Savenko, M. (2010). Constitutional Court and Ombudsman in the state mechanism for the protection of human rights and freedoms. Bulletin of the Constitutional Court of Ukraine, 1, 68-83 (in Ukr.).

21. Decree of the President of Ukraine «On Amendments to the Regulations on the Commissioner for the Rights of the Child» dated

September 1, 2015, No. 528/2015. The official web portal of the Verkhovna Rada of Ukraine. URL: <http://www.rada.gov.ua>. (application date: 20.09.2017).

22. Decree of the President of Ukraine «On Approval of the National Strategy for Human Rights» dated August 25, 2015, No. 0501/2015. The official web portal of the Verkhovna Rada of Ukraine. URL: <http://www.rada.gov.ua>. (application date: 20.09.2017).

23. Decree of the President of Ukraine «On the Provisions on the Authorized President of Ukraine in the affairs of the Crimean Tatar people» dated November 3, 2014, No. 841/2014. The official web portal of the Verkhovna Rada of Ukraine. URL: <http://www.rada.gov.ua>. (application date: 20.09.2017).

24. Decree of the President of Ukraine «On the Authorized President of Ukraine on the Rights of People with Disabilities» dated December 1, 2014, No. 902/2014. The official web portal of the Verkhovna Rada of Ukraine. URL: <http://www.rada.gov.ua>. (application date: 20.09.2017).

25. Annual report of the Commissioner for Human Rights of the Verkhovna Rada of Ukraine on the state of observance and protection of human rights and freedoms in Ukraine for 2016. Official Web portal of the Human Rights Ombudsperson of the Verkhovna Rada of Ukraine. URL: <http://www.ombudsman.gov.ua/ua/page/secretariat/docs/presentations/&page=3>.

УДК 342.34

*О. А. Колодій**,
кандидат юридичних наук,
старший викладач кафедри теорії держави та права
Національної академії внутрішніх справ

ПОНЯТТЯ НАРОДУ ТА ЙОГО СПІВВІДНОШЕННЯ З НАСЕЛЕННЯМ І НАЦІЄЮ

Дана наукова стаття присвячена дослідженню та аналізу вже існуючих точок зору науковців, які надають своє бачення та розуміння таких понять, як народ, населення та нація, а також виокремленню специфічних ознак, які притаманні даним поняттям, та їхньому співставленню між собою, для їх чіткого розмежування та усвідомлення.

* Kolodiy O.A.. Candidate of Juridical Sciences (Ph.D.), Senior Lecturer of the State and Law Theory Department of National Academy of Internal Affairs